

57. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel
TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

23. 3. 2018 | cena 5 Kč

OKO 8

Dnes hrajeme
O šíleně statečném Ivánkovi

Dnes hrajeme
Ať žijou Hořtice

Včerejší představení
Drak pro princeznu

Včerejší představení
Jo, není to jednoduché

Drak pro princeznu

Dětský divadelní spolek Žirovnice

Drak pro princeznu aneb Jak se dětem nechtělo z divadla

Dětský divadelní spolek, který pracuje při ochotnickém souboru Žirovnice, se na letošní Třeštské divadelní jaro vydal hledat draka pro princeznu. Spolek má dlouholetou tradici a s menšími přestávkami uvádí každý rok pohádku pro děti. Domovskou scénou je jim přírodní divadlo u zámku v Žirovnici. Tentokrát si v Třešti, v režii vedoucí souboru Alexandry Kusiové, děti užily svou premiéru na velkém jevišti kulturního domu. A rozhodně se neztratily.

Co na to diváci

- Hodně moc se mi to líbilo. Hlavně královna a princezna. Draka jsem se nebála a líbil se mi.
- Pohádka byla krásná. Strašně se mi líbil drak Jonáš, princezna a malý dráček, jak se vyklubal z vejce.
- Mě se nejvíc líbili rádcové.

Drak pro princeznu je takzvaná pohádka naruby, což je pohádka, kde se opravdu dějí podivné věci a najdeme v ní všelijak převrácené pohádkové motivy. Autorka textu, Božena Fixová, se inspirovala Josefem Ladou, bratry Čapkovými a komedií dell'arte. Veselá pohádka pojednává o smutné princezně, která by se chtěla vdávat, ale nemá ženicha. A vlastně ho

ani mít nemůže, protože v království není drak, kterého by nějaký udatný princ zabil a princeznu si tím vysloužil. Soubor měl při výběru tohoto textu šťastnou ruku a mohl tak pracovat s velmi dobrým materiálem, ideálním pro dětský soubor, který si chce hrát s pohádkou a na pohádku.

Do pohádkového světa nás uvede už otevřená scéna plná milých

detailů lahodících oku dětského diváka, a která nese jednoznačně známky toho, že se na jejím vytváření podílely samy děti. Nenásilně jsou zde umístěna všechna místa dění. Královský zámek, dračí sluj i lavička pro babičky vypravěčky. Nejprve se seznamujeme s babičkami, které se nám chystají udělat radost vyprávěním pohádky. V jejich snaze je přeruší postupný příchod mezinárodního čtyřlístku muzikantů. Italský Francesco s kytarou, francouzský Francois s akordeonem, německý Franz s bubínkem a český František s flétničkou. Babičkám se nejen zašmodrchají do klubíček, ale také do jejich chystaného vyprávění. Všichni se ptají po cestě na zámek, aby mohli zahrát smutné princezně. Jdeme tedy raději na zámek všichni a právě včas. Starostliví královští rodiče nutně shání draka, aby se princezna Žofinka vdala. K ruce jsou jim tři mazaní rádcové, kteří velmi rádi využijí pomoci potulných muzikantů. Vydají se k dračí sluji, kde jim lstivá ježibaba sice nepůjčí draka Jonáše, ale dá jim dračí vejce. Na zámku je veselo a všichni čekají, až se vyklube pořádný drak. Z dračího vejce se však vylíhne roztomilá dračí holka Barborka. A pak už se seběhne všechno rychle. Rádcové ježibabě nabízejí za jiné vejce českého Františka, kamarádi muzikanti ho ale nedají. Ježibaba z pomsty pošle draka Jonáše na království, zde zasáhne dračice Barborka a jako vždy všechno dobře nakonec dopadne.

Jakkoliv děj v popisu vypadá složitě, děti ze Žirovnice předvedly na scéně krásné a opravdové dětské divadlo. Neviděli jsme nic násilně nacvičeného, ale bezprostřední, spontánní a živé hraní si dětí na postavy, které splnily svůj pohádkový úkol. Na scéně se nikdo neztratil, ani nebloudil. Vše se odehrávalo tam, kde mělo. Atmosféru báječně podtrhly, k povaze pohádky, dobře zvolené kostýmy, fungující smysluplné a hrající rekvizity a stejně tak použité hudební motivy.

Dětské publikum si žirovničtí zcela podmanily. Malí diváci tleskali v ději po jednotlivých scénách, povzbuzovali a zvláště ocenily výkon dračice Barborky (Zuzka Másílková, 5 let), draka Jonáše (Petr Pokorný) a ježibaby (Kamila Brtníková).

Posudte sami, může být větší pochvala pro účinkující i pro vedoucí souboru, že divákům se nechtělo z divadla?

Za porotu Alena Veliká

Jo, není to jednoduché

Divadelní spolek Lucerna, Vilémovice

Včerejší představení divadelního souboru LUCERNA Vilémovice nám zprostředkovalo typický francouzský dramatický žánr, konverzační veselohru, v tomto případě asi přesněji frašku. Záměny osob, nechtěná odhalení, vícero dveří, dokonce čtvery, více či méně galantní zápletky a vtipné konverzační vytáčky, které slouží nejen ke stupňování napětí a zvědavosti diváků, ale i k odhalování morálních prohrěšků hrdinů hry, to vše jsme viděli v inscenaci hry Jeana-Clauda Islertha *Jo, není to jednoduché* (režie Zdeňka Vaníčková).

Co na to diváci

- Nejvíc mě zaujalo množství dveří na jevišti. A že se v nich pořád něco dělo, jedněmi někdo odcházel a do toho druhými dveřmi přicházel.
- Mně se líbil představitel hlavní role. Zahrál to moc hezky.
- První polovina byla příliš dlouhá, hře by prospělo zkrácení. Druhá, kratší část, byla lepší.

Lehčí žánr, který má publikum rádo, ovšem zdaleka neznamená snadnější divadelní úkol. Nároky jsou kladeny zejména na herecké výkony: na schopnost herecké zkratky, výřečnost, briskní konverzaci, slovní komiku. Aby to ovšem herci zvládli (tím spíše, nemají-li velkou hereckou praxi), potřebují pevnou oporu v režii, poučené v inscenování takového

žánru. Zejména v první polovině představení byl divák pod tlakem vnímání spíše textové složky, a zároveň se musel vypořádávat s nečekanými inscenačními řešeními. Dvojice milenců Eduard (profesor – Pavel Novák) a Sarah (studentka – Alena Křížková) je sice v až komickém výškovém nepoměru, zásadní rozdíl však má být dán věkem. Sarah ovšem v konvenčních puntíkových šatech rozhodně nevypadá na současnou dvacetiletou studentku, vedle padesátníka Eduarda naopak působí velmi přiměřeně usedle – žádoucí efekt se vytrácí. Rovněž dvojice Julie (Marie Křížková) a Marek (Jiří Vaníček) působí až nepřirozeně groteskně, a i zde se na tom podílí kostým Julie. Scénografické řešení je přiměřené a vyhovující, uspořádání bytu umožňuje žádoucí zápletky s ukrýváním postav před hrozícím odhalením. Občas jsou ale pro diváka matoucí zvukové efekty (zvonění a klepání na dveře, vyzvánění mobilů, zbytečně dlouhý zvuk sprchy, rozsvícení a zhasínání při demonstrování závady elektroinstalace v bytě atd.).

Po přestávce pokračuje děj o poznání svižněji. Svůj značný podíl na tom má Marion (Dany Heroutové), která s vytrvalou ženskou logikou naleptává neobratné výmluvy Eduarda. I za nánosem konverzace dokáže zahrát svůj přetrvávající vztah k bývalému manželovi a komiku buduje na tom, že i po rozchodu jej zjevně pokládá za svůj majetek.

Není to opravdu jednoduché zahrát jiskřivou frašku, která baví diváky celé dvě hodiny. Herci přitom prokazují, že jisté předpoklady mají. Hlasově inscenaci zvládali, při režijním propracování jednotlivých situací by jistě i jejich pohyb na jevišti, mimika a gestika byly přirozenější a sdělnější. Přistoupí-li soubor k novému úkolu, určitě uspěje, když se nejprve blíže seznámí s jeho podstatou, pravidly, požadavky. I divadelní zábava má svůj řád.

Za porotu Jiří Štefanides

OKO zaostřuje na:

VODVAS (Volyňské divadelní studio)

Vznik souboru se datuje k roku 2012, kdy soubor navázal na dlouholetou ochotnickou tradici ve Volyňi, již vyvrcholením byla existence Divadelního studia, které řadu let dosahovalo na vrchol amatérského dění v republice. Vedoucí Volyňské kultury, Jiří Houzím, vzal pod svá křídla seskupení lidí z více souborů, kteří měli různou míru zkušeností, ale stejnou chuť odstartovat do říše imaginace, jež umocní společnou radost ze života. Nastudováním her Zima pod stolem, O šíleně statečném Ivánkovi a Ať žijou Hoštice se soubor snažil divadelní iluzí ozářit divákům jejich každodenní všednost. Soubor se aktivně zapojuje do mimodivadelních aktivit, každoročně pomáhá také při organizování národní divadelní přehlídky Divadelní Piknik Volyňě.

„Divadelní historie Vodvasu se začíná teprve psát, vědomi si toho, že psychologové spočítali, že zasmáním si prodloužíme život tak o pět minut, bylo by krásné být u vzniku sanatoria smíchu.“

OKO představuje hru:

O šíleně statečném Ivánkovi

VODVAS (Volyňské divadelní studio) / autor: Vladislav Kracík
pohádka / 48 minut bez přestávk

Tak trochu praštěná pohádka je inspirovaná klasickými ruskými pohádkami. A tak se v ní setkáme s Ivanem, krásnou Vasilisou, Kostějem Nesmrtelným,

trpaslíkem Kolodějem, tříhlavou Babou Jagou, drakem Smrtihlavem a dalšími reprezentanty tohoto osobitého pohádkového světa. Dobrodružná cesta popleteného Ivana za svou vyvolenou je v tomto úsměvném příběhu popisována s nadhledem a humorem, protkaná písničkami.

At' žijou Hoštice

VODVAS (Volyňské divadelní studio) / autor: Jean Dell, Gérald Sibleyras
komedie / 95 minut s přestávkou

Bouchon, neboli Hoštice, je malé městečko kdesi ve vnitrozemí. Všichni jeho obyvatelé již dávno odešli a telefonní budka slouží jako víceúčelový společenský sál. Starosta Josef se ze všech sil snaží vyždímat z Bruselu co možná nejvíce dotací v rámci evropského společenství. Společně se svou sekretářkou Božkou a bratrem Vaškem (který ve svých pětatřiceti letech stále ještě chodí v krátkých kalhotách a s taškou na zádech, protože je jediným žákem místní školy) vypracovává množství nesmyslných projektů, jako je oboustranný sjezd z dálnice bez ohledu na to, že tudy žádná dálnice nevede, námořní přístav, přestože je městečko od moře vzdálené 500 km, rozbijí basebalovou pálkou výkladní skříně, aby doložil množící se kriminalitu atp. Když se objeví Roberta, inspektorka vyslaná z Bruselu, rozhodne se Josef vyhlásit Hoštice dvacátým šestým státem evropského společenství a sám sebe jeho prezidentem...

Téměř absurdní fraška dvou nejhranějších současných francouzských autorů komedií, nabitá humorem a komickými situacemi, slaví již téměř rok velké úspěchy u pařížského publika.

Na co se můžete těšit zítra?

24. 3. v 19.30 hod. **Závěrečný večer**

předání čestných uznání a cen
vyhlášení doporučení a nominací
program v režii DS Karla Čapka Třešť
(připravují Roman Mikeš, Kateřina Kodysová, Václav Vrátil)
k tanci a poslechu hraje kapela Matouše Hamerníka
SpazierGang

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2018:

Město Třešť

Kraj Vysočina

PODZIMEK
& SYNOVÉ

I C O M
transport a.s.

Amplus
pro Object

VHST
profesionální partnerství

LEIXA
VÝROBA
AUTOMATICKÝCH
DVEŘÍ
KRUŽÍK

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

Třešť

Environment

TISKÁRNA
K&M PRESS

AGSERVIS
ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vysočina
Český rozhlas

JIHLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn / Tisk: Tiskárna K&M Press Třešť